

og kaste i Papirskurven? Det er for Vedkommende, som er paa Veien til New-York, ikke til mindste Nytte. Men selv om Oppløst der næst er en fuldkommen rigtig Gjenpart af Originalen, men denne indeholder noget Ulovligt, hvad Hjælp ligger der saa for Udvandrerens, som reiser bort med denne uheldige Contract, deri, at Politimesteren sidder hjemme og bagefter forvisser sig om, at der ikke staaer i Contracten, hvad der skal staae i den? Det er netop, fordi de Betragtninger, der have ført til Ophævelsen af Passøesenet, ikke finde Anvendelse paa dette Omraade, at man her indfører ikke blot et Passøesen, men et meget stærkt og skarpt Passøesen, idet man fordrer virkelige Contracter, der skulle indeholde Svar paa et vist Antal Spørgsmaal, som Vedkommende skal forvisse sig om ere besvarede; man gjør det just for at staae de løse Passøesedler eller de blotte Dampskibsbilletter ihjel. Men naar Staten saaledes vil fordrer en formelig Contract, som skal indeholde Svar paa visse Spørgsmaal, saa er dette Noget, som den fornødigvis ikke kan gjøre, uden at den ogsaa maa sikke sig, at det skeer. Det har Lovkastet heller ikke at tage Hensyn til. Det er saa langt fra, at det holder Politimesteren udenfor, at det jo tværtimod ogsaa fordrer, at Contracten skal være skrevet paa Dansk og oversat paa Engelsk, at den skal forevises for Politimesteren og at den dernæst, forsynet med hans Paategning, skal udelæveres til vedkommende Udvandrer. Jeg forstaaer derfor virkelig ikke, hvorledes det erede dissenterende Medlem har kunnet mene, at Fleertallet kunde ville tage sit Forslag under Nr. 14 tilbage. Dette maatte nødvendigvis consequent medføre, at man til 3die Behandling maatte udstemme den hele Paragraph. Thi medens det er en Ting af forholdsviis mindre Betydning — hvorfor der heller ikke fra Justitsministerens Side er blevet gjort nogen Indvending derimod — om der tillige skal indleveres en Gjenpart eller ikke, og om vedkommende Politimester udtrykkeligt skal mindes om, at han, forinden han giver sin Paategning, skal forvisse sig om, at Contracten er lovmæssig, idet dette er Noget, som egentligt kan siges at underforstaaes af sig selv, saa er derimod selve Hovedbestemmelsen i Paragraphen, som allerede

staaer i selve Lovkastet, og som ogsaa findes i Udvalgets Redaction, af den Natur, at den efter min Mening ikke kan undværes, uden at hele den foreslaaede Lov bliver til et Narreværk.

Justitsministeren: Uagtet jeg ikke er ganske enig med den erede Ordfører i, at den foreslaaede Lov i saa Tilfælde vilde blive aldeles uden Betydning, skal jeg dog indrømme, at jeg før gjorde mig skyldig i en næsten utilgivelig Mandsfraværelse, forsaavidt jeg ikke huskede paa, at Contracten ogsaa efter Lovkastet skal forelægges Politimesteren. Til min Undskyldning skal jeg kun anføre, at jeg slet ikke indsaar, hvorfor man ikke skulle vedtage den Bestemmelse, som indeholdes i Fleertallets Forslag under Nr. 14, idet det Ophold, som kan medføres ved, at Politimesteren gennemseer Contracten — hvilken jeg, ligesom den erede Ordfører, anseer det for en given Sag i Reglen vil være trykt —, ikke kan beløbe sig til Minuter; det kan være afgjort i et Dieblid. Dette er Grunden til, at jeg gjorde mig skyldig i en Mandsfraværelse, som jeg beider Thinget om at undskyldte. — Forsaavidt Ordføreren igjen omtalte mine Endringsforslag, da vil jeg ligesaa lidt som han gjøre noget Stort ud deraf, men jeg vil dog bede Udvalget om, hvis Thinget vedtager dets Forslag til § 1, da til 3die Behandling at stille Endringsforslag om at forandre Ordet „Agent“ paa de Steder, som jeg før tillod mig at gjøre opmærksom paa. Jeg troer, som tidligere udviklet, at det vil være fuldkommen tilstrækkeligt, at Thinget vedtager mine Endringsforslag til § 1, idet jeg tør antage, at de udtrykke Tanken fuldstændigt, men, hvis ikke, saa vil den erede Ordfører vistnok være enig med mig i, at Ordet „Agent“ maa forandres paa de Steder, som jeg tillod mig at nævne. — Hvad mit Underendringsforslag under Nr. 4 angaaer, da er det mig selvsølgelig endnu mindre om at gjøre, enten Thinget paa dette Punkt følger mig eller Udvalget, men jeg skulle dog være tilbøielig til at antage, at de allerfleste Tilfælde, i hvilke en saadan Tillægsord vil blive givet, ville forekomme her i Kjøbenhavn, og jeg har nogen Grund til at antage, at Kjøbenhavns Politi vil kjende de